

1846, men kun siden 1856, saa at det ærede Medlem regnede 10 Aar forført. Hvad Rentegarantien i det Sele taget angaar, tror jeg nok, at man tør sige, at, efterat det har vist sig, at Staten ikke har havt nogenfømhelst Udgift, ikke bragt nogetfømhelst Offer i den Henseende, er der ikke nogen Anledning til at paaberaabe sig, at Staten engang i Fortiden har paataget sig en Rente-garanti, som her har havt dette glædelige Resultat. Jeg vilde ønske, at man kunde sige det Samme om de jydskke Baner, at de Penge, der vare blevne anvendte derpaa, bragte en saa god Rente; men vi ere desværre ikke komne saa vidt endnu. Derfor burde det ærede Medlem ikke have rettet denne Bemærkning til mig, thi det er netop den Side, som jeg har fremhævet, at de ikke have bragt Staten noget Offer. — Der er et Spørgsmaal om Tilskud eller Ikke-Tilskud til fremtidige sjællandske Baner. Jeg tror at have opfattet den høitærede Minister rigtig saaledes, at det ikke er hans Mening at ville sige, at med denne Bane ere de Baner anlagte paa Sjælland, til hvilke der ikke skal kræves Tilskud, men at han i dette Øieblik ikke finder Anledning til at udtale sig om, hvorvidt der skal kræves Tilskud eller ikke til fremtidige Baneanlæg paa Sjælland, det maa ialtsald være Fremtidens Sag. Jeg tror i det Sele taget at have opfattet den høitærede Minister saaledes, at han har søgt saa meget som muligt at indskrænke sine Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, og det vil jeg ogsaa anse for heldigt, om man vilde finde sig i at holde sig dette efterrettelig ved Behandlingen af dette Lovforslag.

Winther: Jeg maa gjøre det ærede Medlem fra Nykjøbing (Rasmussen) opmærksom paa, at, naar det ærede Medlem opfattede min Bemærkning som en Bebreidelse, er det en ren Feiltagelse. Jeg sagde kun, at, hvis han havde stillet sig noget anderledes dengang, vilde han have havt Udfigt til at faae de Baner, han ønskede. Jeg tænkte nemlig, at det ærede Medlem ikke havde Noget imod at faae en Bane til Nykjøbing, selv om han ikke kan faae den til Siben. Jeg kom til — ved ikke at hyste noget nok — at nævne denne Bane, som han nylig havde omtalt, men jeg rettede det derhen, at det var Banen til Nykjøbing, han kunde have havt tidligere, og i den Henseende maa jeg ganske fastholde de Bemærkninger, jeg før tillod mig. — Jeg skal paa ingen Maade indlade mig videre med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Lauver). Saavidt jeg veed, er det 5te Gang, han har havt Ordet, saa at det dog var Synd, om Thinget skulde give ham Leilighed

til at svare engang til. Derfor skal jeg ingen Bemærkning gjøre til, hvad han sagde.

Formanden (R a b b e): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds begjærer Thingets Samtykke til at tage Ordet. Hvis der ikke fremkommer Indsigelse derimod (Ophold), vil jeg anse Samtykket som meddelt uden Afstemning.

Rasmussen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds udtalte, at han fastholdt sine Bemærkninger overfor mig. Jeg skal dertil bemærke, at jeg ligeledes fastholder mine Bemærkninger overfor ham. Det forholder sig ikke, som det ærede Medlem sagde; saavidt jeg erindrer, jagde det ærede Medlem, at jeg forhindrede en Jernbane dengang til Odsherred; men der laa ikke dengang noget Forslag for, som man var sikker paa at kunne faae gennemført. Hvad der laa for dengang, var egentlig kun at betragte som Slag i Luften; det var Luftkasteller, som man ikke kunde bygge videre paa. Det ærede Medlem huffer vist og laa, at der slet ikke var fastsat nogen Bestemmelse om, hvornaar Banen skulde paabegyndes; der var ikke med et Ord talt om, hvorfra Beføstningerne skulde komme, og heller ikke Tidspunktet, da Banen skulde være færdig, var fastslaaet. At jeg saa stemte for at vise Sagen tilbage til Udvalget, for at dette kunde komme til i sine Overveielser at vedtage nærmere Bestemmelser om alt dette, deri kan jeg ikke se, at der ligger, at jeg skulde have forhindret en Jernbane til Odsherred. Det vilde efter min For- mening have været meget mere dabelværdigt, om jeg vilde have været med til at forhindre, at Forslaget blev taget under senere Overveielse, idet det netop ikke fastsatte Noget i den Retning, som jeg og de Beboere, paa hvis Vegne jeg talte, kunde ønske sig.

Evermoes: Jeg vil ligeoverfor det ærede Medlem bemærke, at det forekommer mig dog noget stærkt, naar han siger, at hvad der dengang i 1876—77 blev foreslaaet, var „et Slag i Luften“. Saa kan man jo sige, at Alt, hvad der bliver foreslaaet her i Thinget, er et Slag i Luften. Det er det ganske vist, før det er vedtaget, men efterat det er vedtaget, er det det jo ikke mere, og hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller dengang havde bidraget til, at det Forslag var blevet vedtaget af Folkethinget, er jeg ganske overbevist om, at Ministeriet vilde have været istand til at føre det igennem i Lands- thinget, og at det har villet det, derfor borger den Tilslutning, det dengang sandt fra Ministeriets Side. Paa engang beklager jeg og glæder det mig, at jeg har misforstaaet den høitærede Minister med Hensyn til hans Udtalelse om, hvad